

Talent Hunter

Talent Hunter

Amber Hofman, een succesvolle recruiter is op zoek naar een aantrekkelijke partner, iemand om haar leven mee te delen. Met haar collega Dusty gaat ze in het uitgaansleven van Rotterdam op stap en ontmoet ze Dolf, die zich met zijn filosofisch inzicht identificeert met 'De Ontdekking van de Hemel' van Harry Mulisch en dat als zijn levensmissie ziet.

Via Social Media komt Amber in contact met Frederico, een mooie goddelijke dandy, waarmee ze op zondagmiddag in de Witte Aap afspreekt. Voor een vervolgspraak is Frederico lastig bereikbaar, omdat hij een eigen bedrijf heeft en op internationaal niveau opereert.

Het is een dilemma voor Amber om een keuze te maken. Gaat ze voor Dolf of voor Frederico? Amber besluit om een behandeling te ondergaan bij Detox coach en Medium Odin. Tijdens deze sessie laat Odin doorschemeren dat Amber promotie zal maken op haar werk en dat ze de liefde van haar leven gaat ervaren.

Na een seksueel hoogtepunt op een rode poef, gevolgd door een hemels weekend op het Christina Onassis Yacht vindt Amber het lastig om een van de twee vriendschappen te beëindigen. In de tussentijd maakt Amber promotie en treedt ze in dienst bij een innovatief bedrijf, waar ze zich naar het buitenland laat uitzenden.

Het pad dat ze voor ogen had, neemt een andere wending dan ze had verwacht, en na een beproeving kiest ze voor de liefde van haar leven.

Pinson Publisher
Publicatie: januari 2021
Uitgave: augustus 2023

Schrijver: Iris Pinson
Coverontwerp: Pinson Publisher
Foto: Lynne Lancaster
ISBN: 978-90-821929-8-8
© Iris Pinson

Dit boek bevat geen persoonlijk levensverhaal. Wat is het dan wel? Het is fictie. Het verhaal is volledig in de fantasie van de schrijver ontstaan. Alle namen zijn willekeurig gekozen en iedere herkenning van personen berust op toeval.

Deel I – Compositie

Water en olie mengen niet.

Hoofdstuk 1

Hoi, ik ben Frederico. Mijn sterrenbeeld is Leeuw. Ik hou van een vrouw met zelfrespect, een vrouw die de uitstraling heeft van Miss Universe. Een vrouw die me in haar armen neemt en zegt: 'Frederico, lieverd.' Als je jezelf hierin herkent, dan ben ik van jou.

Amber leunde achterover in haar comfortabele stoel en sloot haar ogen. Met haar mobiel in haar hand dacht ze na, omdat ze in een opwelling op het groene hartje had getikt toen de foto van Frederico voorbij kwam op Tinder.

Amber vond Frederico een knappe man. Zijn foto leek genomen te zijn in de duinen bij het strand, gezien de helmgras achtergrond. Zonnestralen weerkaatsten als lichtgevende kavel op zijn brede, geoliede schouders, die prominent waren gepositioneerd in zijn selfie. Een goed getraind lichaam, dacht Amber zelfingenomen. Frederico had een mooi, vol Noord-Europees gezicht met donkerblond haar dat strak naar achteren was gekamd, op een losse haarlok na die nonchalant over zijn voorhoofd viel. Een stoere, donkerblauwe zonnebril beschermde zijn ogen, waardoor ze zijn blik niet kon zien, maar hij was weergaloos mooi.

Met welke woorden zou ze Frederico kunnen verrassen, vroeg Amber zich af. Het liefst zou ze nu een afspraak met hem willen maken, maar Amber twijfelde. Ze wilde toch wat meer achtergrondinformatie over Frederico verzamelen voordat ze een afspraak zou maken. Het moest niet zo zijn dat Frederico een teleurstelling was waar ze onnodig tijd aan zou verspillen.

In het dagelijks leven werkte Amber als recruiter bij Residentialibus, een grote woningbouwcorporatie in de Randstad. De standaardvraag waarmee ze haar sollicitanten aan het begin van het interview confronteerde was: 'Wie bewonder je het meest en waarom?'

Amber hield ervan om de kandidaten uit hun comfortzone te halen en zo de creatieve persoonlijkheid van de kandidaat naar voren te laten komen. Ze typte dezelfde vraag in op het profiel van Frederico.

Frederico antwoordde: *'Ben Affleck. Een goede acteur en regisseur.'*

Amber trok een lichtelijk teleurgesteld gezicht bij het antwoord. Gezien zijn gespierde postuur had ze verwacht dat Frederico de naam van een succesvolle sportman zou noemen. Terwijl ze teleurgesteld voor zich uit staarde, verscheen er opnieuw tekst op het scherm.

'Mijn wens is om met jou op een vlot naar het Land der Liefde te drijven.'

Amber kneep haar ogen iets dicht. Was Frederico een charmeur die haar voor één nacht wilde neuken, of zou ze hem langer kunnen vasthouden? vroeg ze zich af.

Amber was een serieuze jongedame, met een rond gezicht en mooie lichtblauwe amandelvormige ogen. Als ze glimlachte, trok automatisch haar bovenlip iets op, waardoor haar voortanden met een onevenredig groot stuk roze tandvlees zichtbaar werden. Haar sluike donkerblonde haren hingen statig over haar schouders. Amber stylede dagelijks haar haren, omdat ze een hekel had aan haar fijne krullenbos waar geen land mee te bezeilen was. Door het overmatige stylen oogde haar dunne haarbos dof en sprietig.

Als persoon was ze leergierig ingesteld en dacht ze altijd goed na voordat ze een besluit nam. Problemen oplossen was haar op het lijf geschreven. Dit kwam door haar zakelijke bekwaamheid om eerst de situatie goed te analyseren en vervolgens praktische oplossingen te bedenken. Amber maakte zich niet snel druk, omdat ze voldoende zelfkennis en zelfvertrouwen had. Haar collega's waren jaloers op haar aanpak, want wat er ook gebeurde, alles kwam altijd weer op zijn pootjes terecht. Maar dit was slechts een façade, want de precisie waar Amber mee behept was, bleek haar valkuil te zijn. Soms ging ze zo nauwkeurig te werk dat ze zich te veel op de kleinste details focuste, waardoor ze het grotere geheel uit het oog verloor bij het beoordelen van kandidaten. Dit probeerde ze op een sluwe manier te verbergen wanneer ze haar eigen fouten onder ogen kreeg.

Amber werkte bij Residentialibus, een ambitieuze woningbouwcorporatie met 85.000 wooneenheden in de portefeuille, die de wettelijke en maatschappelijke taken naar behoren uitvoerde. Residentialibus had een eigen uitvoerende onderhoudsdienst en Amber zag zichzelf als de verbindende schakel tussen Residentialibus aan de ene kant en de sollicitanten aan de andere kant. Deze sollicitanten, die als veelbelovende talenten de kwaliteit en stabiliteit van de organisatie moesten waarborgen. Ze was ervan overtuigd dat ze met haar inbreng de samenwerking tussen beide partijen veel soepeler liet verlopen.

In de afgelopen jaren had Amber zich comfortabel ontwikkeld in haar zakelijke rol, maar haar privéleven liep niet zoals ze had gehoopt. Ze had een paar keer een leuke vriend aan de haak geslagen, maar dit had nooit geleid tot een echte relatie. Als ze met haar vriendinnen op stap ging, ontmoetten ze aantrekkelijke mannen, maar tot nu toe was er niet meer uit voortgekomen dan een paar weekendjes met plezier.

Amber kon zich het moment nog goed herinneren dat ze na het werk met haar collega en vriendin Dusty ging stappen in de binnenstad van Rotterdam. In de Wijnbar spotte ze een aantrekkelijke jongeman, die met zijn vrienden aan de bar stond te praten. Hij straalde nonchalance uit, maar aan zijn kleding en houding merkte Amber dat hij meer in zijn mars moest hebben. Zijn gitzwarte haren waren netjes gestyled met een strakke scheiding aan de rechterkant. Met zijn lichte stoppelbaard zag hij er woest aantrekkelijk uit, maar Amber wist zeker dat hij deze baard op maandagochtend zou afscheren wanneer hij naar zijn werkgever ging.

Amber gaf Dusty een duwtje en zei met een glimlach: 'Hij is voor mij.' Ze zette haar lege glas demonstratief op de tafel en liep elegant op haar hoge hakken naar de bar toe. Met een ondeugende glimlach op haar gezicht mengde ze zich tussen de mannen en plaatste haar bestelling bij de barman.

'Eén Pornstar Martini alsjeblieft.'

Ze kreeg meteen de aandacht van de mannen, die haar nieuwsgierig bekeken. De barman nam de bestelling op en begon behendig de cocktail te bereiden. In de tussentijd hield Amber oogcontact met de aantrekkelijke man aan de bar. Terwijl ze naar hem bleef kijken, streek ze nonchalant haar dorre lokken over haar schouder naar achteren en glimlachte ondeugend naar hem. De barman zette de Pornstar Martini voor haar neer, met in het midden van het glas een gehalveerde passievrucht die als een open oog de situatie peilde. Voordat ze het glas oppakte, zocht ze weer oogcontact met de knappe man, die haar nog steeds geïnteresseerd aankeek.

Op een ietwat bekakte toon zei hij: 'Dat ziet er heerlijk uit.'

'Het is mijn favoriete cocktail,' antwoordde Amber met een zwoele stem, terwijl ze langzaam richting de knappe man bewoog. Hij pakte zijn halfvolle bierglas van de bar en klonk elegant tegen haar Pornstar Martini. Amber liet er geen gras over groeien, want ze pakte de cocktail bewust met haar linkerhand op, terwijl ze een praatje begon met de man aan de bar.

De standaardvragen werden over en weer gesteld, zoals hoe vaak Amber naar de Wijnbar kwam en dat het opvallend was dat ze elkaar nog niet eerder hadden ontmoet. Terwijl ze van haar cocktail nipte, legde ze haar rechterhand op de bovenarm van de knappe man, die Dolf bleek te heten. Er ontstond een intieme sfeer en Amber merkte dat Dolf wel interesse toonde.

Dolf bleek een Amsterdammer te zijn die in Rotterdam verbleef voor zijn werk. Hij was een senior-beleidsmedewerker bij de gemeente Rotterdam. Dolf vertelde dat hij voor deze functie was gevraagd vanwege zijn uitgebreide ervaring als adviseur en onderzoeker op het gebied van woonruimteverdeling. Amber was gecharmeerd van zijn uitstraling en merkte dat ze een klik met Dolf had, omdat ze allebei werkten binnen hetzelfde vakgebied van woningcorporaties.

'Dag Amber, ik ga ervandoor,' zei Dusty zachtjes. Amber begreep dat Dusty geen aanspraak meer had in de Wijnbar. Aan haar toon kon ze horen dat het haar niet veel uitmaakte.

Intussen had Dolf ongevraagd een nieuwe Pornstar Martini voor Amber besteld en liet hij nonchalant zijn hand over haar schouder glijden. Hij had zich weggedraaid van zijn vriendengroep en na een paar cocktails vroeg hij op charmante toon: 'Zullen we binnenkort iets

leuks gaan doen?' Tegelijkertijd keek hij nieuwsgierig naar Amber, die hem met een amusante blik aankeek maar geen antwoord gaf op zijn vraag.

'We kunnen ergens wat gaan eten of een stukje gaan wandelen?' stelde Dolf voor.

Amber pakte zijn hand vast en fluisterde samenzweerderig: 'We kunnen straks alvast een wandeling maken,' terwijl ze een slok nam van haar cocktail. Dolf glimlachte zelfingenomen, zette zijn lege glas neer, pakte Amber bij de hand en zei op gepaste toon: 'Lets do it now.'

Tot haar teleurstelling viel het Amber tegen, want het was een flinke wandeling naar Dolf's appartement. Of het nu door de cocktails kwam wist ze niet, maar ze was uitgeput toen hij de sleutel in het slot stak en de voordeur opende.

Amber volgde Dolf door de gang naar de woonkamer. Het was een modern ingerichte ruimte die eerder leeg dan bewoond leek, met een minimalistisch aantal voorwerpen op een massieve kersenhouten vloer. Aan het plafond waren klassieke houten balken bevestigd, die een rustiek gevoel creëerden.

Dolf verloor geen tijd, pakte Amber bij haar heupen vast, trok haar langzaam naar zich toe en keek haar verlangend aan. Voordat ze ook maar iets kon zeggen, kuste Dolf haar liefdevol op de mond. Ze voelde zijn warme handen over haar lichaam glijden en bood geen weerstand toen hij haar uitkleedde en haar meetroonde naar zijn slaapkamer.

...

'Amber, het lukt me niet om de juiste kandidaat te traceren. Heb jij nog een tip?' vroeg Dusty, die bij Woningbouwcorporatie Residentialibus als recruiter belast was met het werven van onderhoudspersoneel.

Amber draaide zich om en rolde met haar bureaustoel naar Dusty's flexplek. Ze keek mee op het scherm naar de selectielijst die Dusty had klaargezet en zei: 'Ik moet je helaas gelijk geven, want op dit moment zijn medewerkers voor gebouwenbeheer schaars. De ideale kandidaat moet in staat zijn om het installatiebeheer te regelen, maar ook de

verantwoordelijkheid kunnen dragen voor het onderhoud van de installaties en de bouwkundige onderdelen. Onlangs heb ik nog een cv van een sollicitant gezien, waar volgens mij installatie- of elektrotechniek op mbo-niveau bij het opleidingsniveau stond. Ik zal kijken of ik hem kan terugvinden,' zei Amber en ze rolde met haar bureaustoel weer terug naar haar eigen werkplek.

Het kostte Amber een kwartiertje, maar ze vond het cv.

'Dusty, ik heb hem gevonden. Ruben Deen.'

Dusty draaide zich om, rolde met haar bureaustoel naar Amber's flexplek en bekeek het profiel van Ruben op haar scherm. Dusty pakte de muis over en scrolde door het profiel van Ruben.

'Perfect, dit is de kandidaat waar ik naar op zoek ben. Kijk, hij heeft ervaring met samenwerken met inkopers en huismeesters, maar ook de vaardigheden voor het rapporteren van de activiteiten. De ultieme kandidaat moet contacten onderhouden met huurders en uitvoerende bedrijven,' zei Dusty opgetogen.

Dusty keek eerst om zich heen. Toen ze zag dat er geen collega's in hun directe omgeving zaten, keek ze ondeugend naar Amber, wees naar de foto op het cv van Ruben en zei op zachte toon: 'Een aantrekkelijke gozer om te zien. Trouwens, hoe is het afgelopen met die Frederico op Tinder? Ik vond hem geweldig met die brede schouders op dat kleine fotootje.'

Amber glimlachte mysterieus en zei: 'Ik twijfel nog om een date met hem te maken. Het ziet er allemaal iets te perfect uit. Overigens was het gisteravond met Dolf niet onaangenaam. Hij kon lekker neuken en was een verbale charmeur. Ik wil nog wel een paar weekendjes bij Dolf in zijn appartement doorbrengen.'

Amber keek om zich heen en fluisterde: 'Weet je wat hij zei?'

Dusty schudde nieuwsgierig haar hoofd, omdat ze graag de sappige details wilde horen.

'Volgens Dolf verloor hij zijn zwaartekracht toen hij in mij klaarkwam. Ik moet toegeven dat hij een rare duikeling maakte en het was ook nog eens een vreemd standje. Dolf heeft een grote rode fluwelen poef op wieltjes. Ik moest op handen en knieën gaan zitten, met mijn kont naar achteren, op de poef. Dat was toch wel een aparte

ervaring, om op een rijdende fluwelen poef in de woonkamer geneukt te worden.'

Dusty was sprakeloos en keek Amber smachtend aan, in de hoop dat ze nog meer zou vertellen.

'En toen?' vroeg Dusty.

'Nadat hij klaarkwam, plofte hij op me neer, waardoor het aanvoelde alsof de poef werd gelanceerd,' zei Amber lachend.

'Heb je je hoofd niet tegen de muur gestoten?' vroeg Dusty bezorgd.

'Nee, want die grote poef rolde tegen de bank en ik had mijn armen al uitgestoken om mezelf te beschermen,' grinnikte Amber.

'Ik wil dit nog wel een paar keer meemaken. Misschien is Dolf wel iemand om wat langer aan het lijntje te houden. Frederico moet ik nog verder onderzoeken en die hou ik wel via Tinder aan de praat. Als Dolf de volgende keer tegenvalt, overweeg ik om hem te vervangen door Frederico,' zei Amber zelfverzekerd.

'Wanneer ga jij weer eens een date voor jezelf regelen?' vroeg Amber aan Dusty.

'Ik ben Tinder zat. Voor mij is het niet meer dan een ordinaire vleeskeuring. Het blijft meestal bij een afspraakje in het weekend, en soms ben je blij dat het voorbij is. Via-via heb ik gehoord dat de datingsite Inner Circle meer geschikt is voor hoger opgeleiden. Ik overweeg om hiermee aan de slag te gaan,' zei Dusty vol zelfvertrouwen.

...

Amber en Dusty werden aangenomen bij Residentialibus nadat ze hun diploma Human Resource Management aan de Hogeschool hadden behaald. Deze woningcorporatie was kort daarvoor gefuseerd met enkele kleinere woningbouwcorporaties in de regio Rotterdam. Veel voormalige medewerkers waren uit eigen beweging vertrokken omdat ze zich niet langer thuis voelden in deze nieuwe organisatie. Na de reorganisatie deden Amber en Dusty hun eerste ervaringen op met het werven van personeel. Vol enthousiasme gingen ze aan de slag om geschikte kandidaten te vinden, en wanneer ze een match hadden, gaven ze elkaar een high five.

In het begin waren ze vooral bezig met het zoeken van kandidaten op mbo-niveau en leerden ze de kneepjes van het vak door zich te concentreren op het sollicitatieproces. Amber herinnerde zich haar eerste zelfstandig gevoerde interview nog goed. De HR-manager was aanwezig om te ondersteunen. Amber had het cv van de kandidaat grondig doorgenomen en voor de zekerheid zijn profielen op sociale media bekeken om te zien of er geen rare foto's of berichten waren.

Het sollicitatiegesprek was voor de functie van portier. Amber dacht dat het een mooie en eenvoudige functie was waarmee ze haar eerste ervaring als recruiter kon opdoen. Maar ondanks haar goede voorbereiding voelde ze tijdens het gesprek een zekere spanning. Het verliep niet zoals ze had verwacht. De kandidaat leek aanvankelijk introvert, maar toen hij eenmaal begon te praten, hield hij niet meer op. Het lukte Amber niet om hem tot zwijgen te brengen. Ze zat in tweestrijd. Aan de ene kant leek hij, gezien zijn diploma's en werkervaring, de perfecte kandidaat waar Residentialibus al een langere tijd naar op zoek was. Aan de andere kant lukte het Amber niet om een goed inzicht te krijgen in de competenties van de kandidaat. De HR-manager moest twee keer ingrijpen om de competenties, persoonlijke kenmerken en drijfveren van de kandidaat duidelijk te krijgen.

Na het interview sprak Amber met haar leidinggevende, die haar waarschuwde dat ze alleen maar op zoek was gegaan naar bevestiging van haar oppervlakkige eerste indruk. Dit was een leerpunt dat Amber serieus ter harte nam. Het volgende interview verliep gestructureerd, waardoor Amber het gevoel had dat ze de juiste aanpak had gekozen. Alle daaropvolgende gesprekken gingen goed en Amber groeide in haar rol en presteerde uitstekend.

Haar passie was het vinden van goede kandidaten om de organisatie te voorzien van de juiste kennis en ervaring. Goede kandidaten waren schaars, en Amber zette alles in op een ideale mix van sourcing en branding in communicatiekanalen om haar persoonlijke 'war on talent' te winnen.

...

Na een dag hard werken ontving Amber in de avond een pushberichtje van Frederico.

...Let me show how sweet I could be, sharing your love with me...

Amber keek naar de lieve tekst van Frederico en bekeek zijn foto. Hij was een spetter om te zien. Misschien was het slim om naast Dolf ook met Frederico aan de slag te gaan. Ze typte de volgende tekst: *Ben jij een vroege vogel of een nachtbraker?*

Het antwoord dat volgde was: *Beide.*

Het irriteerde Amber, want dat was geen duidelijk antwoord. Maar ze wilde Frederico niet uit haar vingers laten glippen en impulsief typte ze: *Wanneer zullen we afspreken?*

Frederico antwoordde: *Zaterdagochtend om twaalf uur? De vroege vogel die de nachtbraker opvolgt.*

Nu moest Amber glimlachen. Frederico liet er geen gras over groeien.

Hoofdstuk 2

Vlak voor middernacht probeerde Amber Café De Witte Aap binnen te komen. Het was erg druk binnen, en buiten stonden op het trottoir en het terras groepjes mensen met halfvolle glazen in de hand te kletsen. Zelfverzekerd keek ze om zich heen om te zien of ze haar Tinder date Frederico kon herkennen.

Amber had thuis een paar uur voor de spiegel staan dreutelen, omdat ze niet wist wat ze moest aantrekken. Ze streefde naar elegantie, dus besloot ze geen broek te dragen. Een rok benadrukte haar vrouwelijkheid. Een wit shirt had ze weer uitgetrokken, omdat dit niet mysterieus genoeg was. Uiteindelijk koos ze voor een strakke zwarte leren rok met een sexy rits die vanaf de zoom omhoog kon worden opengeritst. Omdat het een aangename zomeravond was, trok Amber een bijpassend crêpe de Chine topje aan. Ze maakte het geheel af met een paar rode pumps en een rood leren handtasje. Nadat ze haar lippen had gestift met vuurrode lipstick, schoof ze tevreden haar stugge haren over haar schouders naar achteren. Ze had naar een foto van Frederico gekeken om zich een beeld van hem te vormen. Hij zag er sportief uit, maar Amber schatte in dat hij casual gekleed zou zijn. Zeker gezien het publiek van De Witte Aap, waar Frederico bekend moest zijn, anders zou je hier niet afspreken. In het verleden was Amber tijdens een kroegentocht in De Witte Aap beland; dit bruine café bood een bijzondere ervaring vanwege het gevarieerde publiek. Veel studenten, maar ook het type 'zakenlui' liep hier rond.

Amber zag Frederico aan de bar staan. Hij had de donkerblauwe zonnebril die hij op de foto droeg op zijn voorhoofd naar boven geschoven. Ze hadden oogcontact en Amber baande zich een weg door de drukte naar de bar waar Frederico stond. Wat ze zag, beviel haar. Frederico had een goddelijk lichaam. Hij droeg een bruine skinny broek met een wit linnen overhemd, waarvan de bovenste knoopjes nonchalant openstonden, en zijn gebruinde huid sprong dominant in het oog. Ze zag in zijn ogen dat ze bij hem in de smaak viel.

‘Hoi, ik ben Amber,’ zei ze.

Frederico stak zijn hand uit, bekeek Amber terwijl hij zijn hoofd zachtjes schudde en een gelukzalige blik in zijn ogen had. ‘Je bent subliem,’ zei hij, pakte Amber's hand en kustte elegant de bovenkant ervan.

Amber was van haar stuk gebracht, want ze had zich voorgenomen om de avond rustig op te bouwen en daarna te beslissen of ze iets met Frederico wilde ondernemen. Een verlangen naar seks was niet verkeerd, maar zo'n uitspraak dat ze subliem was, insinueerde op flirten.

De nacht met Frederico in De Witte Aap veranderde in een onvergetelijke droom. Wie wilde er nu niet gezien worden met een sportieve man die er onberispelijk uitzag, waardoor Amber hem de hele nacht alleen maar verliefd kon aankijken. Frederico had meer niveau dan Dolf, die al rijdend op zijn rode fluwelen poef door de kamer bewoog als een hitsige haas en vrouwen neukte. Amber zag Frederico niet op die manier. Frederico straalde klasse uit.

Amber had het gevoel dat ze Frederico al jaren kende; het gesprek verliep informeel en ontspannen. Gelukkig had hij zijn zonnebril van zijn voorhoofd afgehaald nadat ze hadden kennism gemaakt.

Frederico had een uitgesproken charisma, want Amber zag dat verschillende vrouwen hem belangstellend observeerden en stiekem flirtten. Amber had besloten om niet de non uit te hangen, omdat dat bij Frederico tot verwarring zou kunnen leiden. Ze was sexy gekleed in haar zwarte leren rok, waarvan ze de rits op haar rechterbovenbeen in de loop van de nacht iets verder had opengeritst. Haar sexy zwarte kanten bh was zichtbaar door haar elegante blouse. Amber merkte tijdens het gesprek aan de bar op dat Fernando's ogen regelmatig op haar borsten gefixeerd waren. Ze genoot van de emotionele interactie die zich ontwikkelde. In de tussentijd had Amber al besloten om de nacht met Fernando door te brengen, of liever gezegd, ze droomde ervan.

Vlak voor sluitingstijd keek Frederico Amber omfloerst aan, wachtte bewust om de spanning op te voeren en in de tussentijd peilde hij haar

ongemerkt. Veel werk had Frederico niet aan Amber want ze volgde hem slaafs, omdat haar onbevredigde seksleven aan haar knaagde en Frederico een onbeheersbare lust in haar lichaam en geest had losgemaakt.

Onderweg in de taxi naar zijn appartement had hij liefdevol in het oor van Amber gefluisterd dat ze zijn verrassing was, terwijl hij de rits van haar rok volledig omhoog schoof, zijn vingers onder haar rok liet glijden en deze aan de binnenkant van haar dij liet rusten. Hij liet zijn lippen op de lippen van Amber rusten, maar kustte haar niet. Daarna keek hij Amber aan en vroeg bezorgd: 'Maakt je vibo overuren?'

Amber sloot haar ogen, probeerde haar dijen die in het bovenste deel van de strakke rok klem zaten, iets te spreiden en ze fluisterde: 'Ja, maar niet vannacht.'

'Vannacht ervaar je het land der liefde...' fluisterde Frederico, kustte Amber teder in haar nek, terwijl hij zijn andere hand langzaam over haar schouder liet glijden, op haar borst liet rusten en deze begon te masseren.

De taxichauffeur parkeerde de taxi voor het appartementencomplex de Hoge Heren en opende de portier van de achterbank. Amber had snel de rits van haar rok naar beneden getrokken. Hand in hand had Frederico Amber naar de lift geleid. Toen hij in de lift op het knopje van de 32^e verdieping drukte, draaide hij zich om, trok Amber naar zich toe en kustte haar innig.

Na binnenkomst in zijn appartement troonde hij Amber mee naar zijn slaapkamer, waar ze hem met hunkerende ogen had aangekeken. In het rode lamplicht ontkleedde Frederico Amber heel beheerst met de elegantie van een heer die een vrouw respecteert, maar het ging niet snel genoeg naar de zin van Amber, want de rest deed ze zelf. Haar zoenen ging over in dierlijk gekluif, want Amber had haar lust niet meer onder controle. Nog voordat Frederico er erg in had, had ze zijn eikel al in haar mond en zoog ze eraan alsof haar laatste minuten waren geslagen aan het infuus met levenselixer. Dit was de hoogste vorm van opgekropte gefrustreerde geilheid die Frederico nog niet eerder in zijn seksleven had meegemaakt.

Toen Amber de volgende ochtend wakker werd, keek ze onderzoekend om zich heen. Ze had gisteravond met Frederico in De

Witte Aap veel te veel glazen wijn gedronken. Naast haar lag Frederico diep in slaap. In het binnenvallende zonlicht bestudeerde ze het lichaam van Frederico. Hij was een knappe man, iemand die ze beschouwde als het toppunt van perfectie. Zijn gladde huid die een indrukwekkende spiermassa bedekte, een volmaakt lichaam, en zelfs zijn mooie wimpers en volle lippen. Alles aan Frederico was heerlijk. Amber keek rond en had geen idee van het adres waar ze was. Ze was behoorlijk aangeschoten in de taxi gestapt, lette nauwelijks op toen ze de lift in stapte, en had blindelings Frederico gevolgd naar zijn appartement. Ze vond de slaapkamer opvallend ingericht. Een groot klassiek bed versierd met beige fluwelen stof, en het beddengoed bestond uit dieprode zijden lakens, die aan het voeteneinde waren opgehoopt. Iets te pompeuze inrichting voor een stijlvolle man als Frederico.

Amber keek naar Frederico en voelde een immense passie voor hem. Ze ging op haar zij liggen en liet langzaam haar hand over het lichaam van Frederico glijden, terwijl hij voorzichtig zijn ogen opende en Amber haar gang liet gaan.

...

‘Werving is verleiding,’ zei de cursusleidster resoluut. Amber en Dusty hadden zich op verzoek van HR-manager Menno ingeschreven voor een vervolgcursus in het werven van personeel. Menno had enthousiast gezegd dat het een uitstekende cursus was om de nieuwe kneepjes van het vak onder de pet te schuiven.

De cursusleidster, genaamd Kim, stond voor een groot scherm met een presenter in haar hand en begroette de cursisten enthousiast, die in een halvemaanopstelling voor haar hadden plaatsgenomen. Ze drukte op het knopje van de presenter, waardoor er een nieuwe PowerPoint-slide op het scherm verscheen. De afbeelding toonde twaalf bruine eieren en één wit ei op een schaal. Daarboven stond de tekst: ‘Ben jij op zoek naar nummer dertien in een dozijn?’

‘Wie wil er een reactie geven op deze afbeelding?’ vroeg Kim, en ze keek verwachtingsvol naar de groep.

Een jongeman antwoordde: 'U suggereert dat we eigenlijk door een grote bak met dezelfde kandidaten aan het wroeten zijn.'

Sommige cursisten lachten, wat Kim aanzette om vrij serieus te antwoorden: 'Dat klopt, maar ik zoek nog iets meer nuance,' en ze keek verwachtingsvol naar de groep.

Een andere cursist zei: 'Eigenlijk zijn we op zoek naar het schaap met de vijf poten. Iemand met uitgebreide ervaring in een bepaalde branche, niet ouder dan vijfendertig, en het mag niets kosten.'

Verscheidene cursisten knikten instemmend.

'Ik denk dat je de spijker op zijn kop slaat. Recruiters worden belast met het vinden van kandidaten op basis van richtlijnen die onrealistisch zijn, waarbij het profiel met de beste bedoelingen wordt opgesteld door medewerkers die geen ervaring hebben in dit vakgebied,' zei Kim. 'De kunst is om werkzoekenden te verleiden met een afbeelding waardoor de veelbelovende kandidaten langer op de bedrijfswebsite met de vacatures blijven en hen uiteindelijk aanzet om te solliciteren. Werkzoekenden beslissen binnen een fractie van een seconde of ze op een interessante website zijn beland. Straks gaan we aan de slag met modellen om de juiste kandidaten te verleiden aan de hand van enkele opdrachten,' zei Kim enthousiast.

Amber en Dusty hadden het druk. Ze vonden het een waardevolle cursus die hun passie aanwakkerde, en Kim bood nieuwe perspectieven die ze effectief konden implementeren bij Residentialibus om de juiste technische medewerkers aan te trekken. 's Middags moesten ze zich richten op het werven van uitdagende en moeilijk bereikbare beroepsgroepen, zoals technische IT-professionals. Amber en Dusty prioriteerden wervings- en selectiemodellen om IT-professionals aan te trekken, inclusief opties zoals het thuiswerken.

'Hebben jullie rekening gehouden met het concept van Het Nieuwe Werken bij Residentialibus? Kunnen medewerkers daadwerkelijk bepalen wanneer en waar ze werken, vooral wanneer er technische problemen zijn?' vroeg Kim terwijl ze naast Amber en Dusty stond.

'We streven naar een goede balans tussen werk en privé,' legde Dusty uit.

‘Wat is jullie oplossing voor het feit dat IT-professionals hoge eisen stellen aan de inhoud van hun functie? Ze zullen niet buigen voor werk dat weinig uitdaging biedt,’ zei Kim.

‘Tijdens het eerste sollicitatiegesprek is het onze taak om hun wensen en eisen inzichtelijk te krijgen,’ verklaarde Amber vastberaden.

‘Gaat het alleen om salaris, bedrijfsauto's en carrièreperspectieven? Of speelt de thuissituatie een rol? Is de nieuwe collega geïnteresseerd in flexibele papa- of mamadagen? Met de informatie die we verzamelen, stellen we het profiel op en passen we het aanbod hierop aan,’ legde Dusty zelfverzekerd uit. ‘Het mag niet zo zijn dat een medewerker graag vanuit huis wil werken, maar eigenlijk vasthoudt aan hun nog niet verkregen 'papa- of mammadag' en niet doet wat van hem of haar verwacht wordt. Als het salaris de belangrijkste motivatie is, moeten we een goed aanbod neerleggen, en dan zal de medewerker vanuit huis willen werken om de files te omzijlen, wat uiteindelijk zal leiden tot een betere productiviteit voor Residentialibus.’

Amber knikte ter bevestiging van Dusty's argument. Kim gaf nog een paar aanwijzingen, zoals ontwikkelingsmogelijkheden, en benadrukte ook het gebruik van referral recruitment waarbij het IT-personeel van Residentialibus wordt betrokken bij het wervingsproces. Ze zouden nooit zwakke kandidaten aanbevelen.

In de auto op weg naar huis zaten Amber en Dusty non-stop te praten over de cursus en welke concepten ze bij Residentialibus zouden gaan toepassen.

‘Laatst had ik een sollicitatiegesprek met een kandidaat voor de functie van Verhuurmedewerker Frontoffice. Een parttimebaan nota bene,’ zei Amber hooghartig.

‘Voor deze functie zoeken we mensen die stevig in hun schoenen staan en onder hoge werkdruk kunnen presteren. De potentiële huurders zijn niet altijd de gemakkelijkste klanten. Uit een groot bestand met sollicitanten heb ik een paar kandidaten geselecteerd die naar mijn mening goed aansloten bij hun opleiding en die ook schriftelijk daadkrachtig overkwamen, zoals senior beoordelingen met minimaal tien jaar werkervaring. De afspraken voor de eerste ronde

waren snel ingepland, omdat het geen vakantieperiode was. Maar dan begint het,' zei Amber hoogst geïrriteerd.

'De eerste kandidaat op dinsdagochtend kwam behoorlijk arrogant over. Ik stelde mijn gebruikelijke openingsvraag: 'Wie bewonder je het meest en waarom?' De vrouw, die veertig jaar oud is, keek me aan en vroeg: 'Waarom stel je zulke nutteloze vragen?'

Dusty keek Amber verbaasd aan en zei: 'Wat een hooghartige tante. Ze werd uitgenodigd voor een gesprek en als Recruiters moeten wij haar persoonlijkheid begrijpen om te kunnen beoordelen of ze binnen het team van Residentialibus past. Zo'n houding zou eigenlijk een reden moeten zijn om haar meteen af te wijzen. Heb je dat gedaan?'

'Ik heb het gesprek kort gehouden en na een half uur nam ik afscheid van haar,' snoof Amber.

'Daarna zat kandidaat nummer twee klaar voor een sollicitatiegesprek in de ontvangstruimte. Deze vrouw was niet veel beter. Ze begon mij vragen te stellen terwijl ik nog niet eens klaar was met het introduceren van de procedure. Ze vuurde allerlei vragen op me af over het tekenen van huurovereenkomsten en het overdragen van sleutels aan huurders. Ik vroeg vriendelijk of ik eerst mijn verhaal mocht afmaken. Daarna bleef ze maar vragen stellen, waar ik geen zin meer in had om te beantwoorden. Voor de vorm heb ik nog een paar referenties aan haar gevraagd en toen heb ik het gesprek beëindigd. Op dit soort betweterige types zit Residentialibus echt niet te wachten,' zei Amber met een diepe zucht.

'Maar heb je nu wel iemand aangenomen?' vroeg Dusty.

'Ja, uiteindelijk heb ik een jongedame gevonden die klaar was voor de tweede stap in haar carrière. Ik ben er zeker van dat ze goed in het team zal passen,' zei Amber tevreden.

'Dan had ik meer geluk met Ruben Deen, de medewerker gebouwenbeheer. Hij had de juiste papieren, de nodige ervaring en kon meteen aan de slag,' zei Dusty. Amber draaide haar hoofd naar Dusty en gaf haar een veelbetekenende glimlach: 'Volgens mij heb je een oogje op Ruben.'

Terwijl ze op de snelweg in de file stonden, keek Amber opzij en zag in de auto naast haar een aantrekkelijke man. 'Wat een spetter!'

Dusty keek ook opzij en zei bits: 'Jij hebt altijd alleen maar oog voor kerels. Je lijkt wel een nymfomane. Wat zijn je plannen voor Frederico en Dolf?'

'Ik ga voor Frederico,' zei Amber en ze vertelde in kleuren en geuren over alle romantische details van het afgelopen weekend met Frederico.

'Ben je dan met hem mee naar huis gegaan?'

'Ja, waarom niet?' zei Amber op een zelfverzekerde toon.

'Dat zou ik nooit doen bij een eerste ontmoeting. Je weet maar nooit,' waarschuwde Dusty. 'Het lijkt niet echt bij jou te passen om zo impulsief te handelen. Of had je te veel gedronken?'

Amber snoof, trok haar mondhoek iets naar beneden en zei met een opgetrokken bovenlip: 'Hij was goddelijk mooi en hij kon neuken als de beste. Weet je, ik ben nog nooit zo lekker opgezet.'

Langzaam trok de file op en toen Amber weer op volle snelheid de weg vervolgde, zei ze: 'Weet je wat Frederico de volgende morgen tegen me zei?'

Ze draaide haar hoofd naar Dusty. 'Hij zei dat ik zijn verslaving ben. Vanaf het moment dat hij mijn foto op Tinder zag, voelde Frederico al een connectie met mij, zelfs zonder mij te ontmoeten. Nu hij mijn lichaam heeft gevoeld, is hij ervan overtuigd dat er een diepe band tussen ons is. Mijn lichaam zendt onzichtbare signalen uit die hij ervaart als zijn verslaving,' vertelde Amber vol passie.

Dusty staarde naar buiten door de voorruit en verwonderde zich over de wereld waarin Amber was binnengezogen. Toen Amber even stil was, zei Dusty: 'Ik was van plan om dit weekend uit te gaan en hoopte dat je mee zou gaan. Maar als ik je zo hoor, denk ik dat je geen tijd hebt.'

Amber lachte en zei: 'Ik ga met je mee, want Frederico is voor zijn werk alweer naar het buitenland.'

'En hoe zit het dan met Dolf?' vroeg Dusty voorzichtig.

'Frederico staat op de eerste plaats en Dolf is voor mij de smart follower,' zei Amber lachend.

'Moet je dan geen afscheid nemen van Dolf? Het lijkt me ingewikkeld om twee mannen tegelijk aan het lijntje te houden,' vroeg Dusty.

'Misschien wel. Dolf heeft een appartement in Rotterdam, maar woont in het weekend in Amsterdam,' zei Amber.

'Jezus Amber, ben je ook al bij Dolf in zijn appartement geweest? Je moet nooit de eerste keer met een man mee naar huis gaan. Ik dacht dat je naar een hotel was gegaan,' zei Dusty verontwaardigd.

'Ik denk dat je gewoon een beetje jaloers bent,' snoof Amber met een opgetrokken bovenlip.

'En trouwens, heb je via die datingsite IC nog iemand van niveau kunnen vinden?' vroeg Amber.

'Ik heb contact met een paar leuke en serieuze mannen, maar nog geen afspraak gemaakt,' zei Dusty.

'Dan gaan we er komend weekend voor!' zei Amber, terwijl ze haar auto voor de deur parkeerde.

...

Gearmd en verkleed in de jaren zeventig glitterkleding liepen Dusty en Amber over de kade van de Maasboulevard op weg naar de Seventies Party aan boord van het stoomschip The Partyzone. Op hun hoge plateauzolen strompelden ze over de ongelijk geplaveide kade.

'Ik kan me niet voorstellen dat onze moeders vroeger op dit soort schoenen konden lopen, laat staan dansen,' lachte Dusty.

'Geweldig idee om de tickets via internet te bestellen,' zei Amber terwijl ze struikelde en zich vastgreep aan Dusty.

'Ik las op het internet dat de coverband B70 de perfecte band is, die alle bekende disconummers speelt. Ik ben benieuwd hoe ik de avond ga doorkomen op deze plateauzolen,' lachte Dusty.

In de overdekte gangway hingen luidsprekers waaruit de muziek van de BeeGees en Gloria Gaynor stroomde. Amber begon met haar heupen te bewegen en haar soulbroekspijpen zwaaiden mee op de muziek. 'Je wilt niet weten hoe vaak mijn moeder deze muziek vroeger hard aanzette op de radio en meezong. Ik ken alle teksten uit mijn hoofd,' lachte Amber, en ze begon luidkeels mee te zingen. Dusty trok haar strakke glitterminirokje een beetje naar beneden, dat omhoog was geschoven door het strakke elastiek over haar bovenbenen.

Nadat ze hadden ingecheckt, liepen ze de grote ontvangsthuis van het stoomschip binnen. Ze keken hun ogen uit, want alle gasten waren net als zichzelf met glitters uitgedost.

De avond begon met een uitgebreid buffet. Amber en Dusty schepten herhaaldelijk hun bordjes vol en gingen bewust aan grote tafels bij andere gasten zitten. Om het gesprek op gang te brengen, riepen ze enthousiast: 'Wat een heerlijk buffet! Wat vind jij het lekkerst?'

De meeste feestgangers hadden hier wel een mening over, en zo raakten ze in gesprek met een vriendengroepje. Het waren spontane kerels die een vrijgezellenfeest hadden georganiseerd voor een vriend die volgende week zou trouwen. Ze droegen allemaal funky afropruiken die veel te groot waren, samen met overdreven grote zonnebrillen.

Dusty was niet bij de vriendengroep weg te slaan en hield zich krampachtig in hun buurt.

Amber stootte Dusty aan en zei: 'Kom op, het is hun feestje, laat die mannen onder elkaar hun ding doen. We moeten ons hier niet tussen wringen.'

Dusty keek verontwaardigd naar Amber en zei: 'Heb je het dan niet door?'

Verbaasd keek Amber haar aan en haalde ongeïnteresseerd haar schouders op.

'Een van die vrienden is Ruben Deen. Daar met dat oranje shirt met franjes,' fluisterde Dusty opgewonden.

Na het diner verzonk het buffet in de vloer, waardoor er een grote dansvloer ontstond. Grote glimmende zilveren ballen met draaiende lichten kwamen uit het plafond zakken. De toon was gezet. Discomuziek kwam uit alle hoeken en gaten, en de dansvloer vulde zich met gasten die allemaal uitbundig waren gekleed. Amber en Dusty voegden zich erbij, hadden hun plateauzolen aan de kant gegooid en dansten op blote voeten op de discomuziek. Dit was zo'n feest waar alles perfect was. Het gaf een ontspannen gevoel, iets wat ze als hardwerkende vrouwen hard nodig hadden na de drukte bij Residentialibus. Ze dansten met iedereen die even zonder danspartner op de dansvloer stond. Het maakte niet uit wie er voor hun neus stond, iedereen was immers verkleed.

Tegen middernacht had Dusty zich tot ergernis van Amber volledig tussen in groep van het vrijgezellenfeest geïnfilteerd. Dusty had haar hand kunnen leggen op Ruben en ze stond met hem in het midden op de dansvloer te swingen, waarbij een vriend van Ruben achter Dusty ging staan en met zijn handen op haar heupen meebewoog op het ritme van de discomuziek. Daarna liet Ruben zich op de overvolle dansvloer op zijn knieën zakken en rapte hij op de muziek: *'Play with me tonight baby?'*

Dusty lachte uitdagend en ze zong daarna luidkeels mee: *'It's ladies night and the feeling is right.'*

Waarna Ruben weer omhoog kwam, Dusty om haar heup pakte en op het ritme van de muziek meedanstte en zong: *'Party here, party there, everywhere. This is your night baby ...'* Terwijl hij Dusty langzaam naar zich toetrok en in het midden op de overvolle dansvloer kuste.

Hijgend maakte Dusty zich los en fluisterde: *'This is my night, lets celebrate!'*

Amber zag op de overvolle dansvloer dat Ruben's hand onder Dusty's topje gleed. Met een glimlach voor zichzelf vond Amber dat Dusty dit avontuur verdiende. Ze was een mooie meid, maar veel te serieus en gefocust op perfectie, wat weinig ruimte overliet voor uitpattingen, laat staan een opwindende one-night-stand. Ruben was het schot in de roos en misschien was het goed dat Dusty een keer helemaal los kon gaan. Was dit dan eindelijk het begin van de nieuwe Dusty? Terwijl Amber Dusty op de dansvloer in de gaten hield, zag ze dat Dusty haar hoofd achterover boog en dat Ruben haar in haar nek kuste. Toen ging Amber naar de bar om een glas wijn te halen, en toen ze terugkwam, waren Dusty en Ruben verdwenen.

Dusty had Ruben zijn gang laten gaan onder haar shirtje. Ze had het heerlijk gevonden toen hij haar nek kuste. Langzaam had hij Dusty naar de zijkant van de dansvloer gemanoeuvreerd, haar hand gepakt en haar mee naar buiten naar het achterdek geleid.

In een donkere nis op het achterdek kuste hij Dusty intens en schoof hij haar glimmende minirokje omhoog. Toen Dusty wilde tegenstribbelen, fluisterde Ruben: *'Ik doe je geen pijn ...'* en hij schoof behendig het kruisje van haar slipje opzij. Hij pakte haar bovenbeen en tilde deze op, schoof zijn stijve pik naar binnen en neukte Dusty genadeloos op het dek tegen de muur.

Trillend van genot zuchtte Dusty: 'Niet stoppen ...' En een luide gil ontsnapte uit haar mond.

Uitgaven Iris Pinson

2014

Als je alleen...

Erotisch relatiedrama

Print ISBN 9789082192902

E-book ISBN 9789082192919

2014

California Dreaming

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192926

E-book ISBN 9789082192933

2015

Dr. Norton

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192940

E-book ISBN 9789082192957

2017

Donkertest

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192964

E-book ISBN 9789082192971

2021

Talent Hunter

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192988

E-book ISBN 9789082192995

Wordpress <http://irispinson.wordpress.com>

Facebook <http://www.facebook.com/Iris.Pinson.nl>

Linkedin <http://nl.linkedin.com/pub/iris-pinson/4b/701/61>

Twitter <https://twitter.com/irispinson10>

